

Condemnada a 30 anys de presó la mare que va asfixiar els dos fills a Lloret de Mar

La sentència li reconeix dos assassinats amb l'agreujant de parentiu i els atenuants de confessió i alteració mental

El jurat popular ja havia declarat culpable Lianne Angela Smith per haver assassinat els seus dos fills mentre era a l'hotel Miramar de Lloret de Mar el maig de 2010 i ara només quedava que el magistrat president Adolfo García Morales apuntalés la decisió amb una sentència. Fent cas a cadascuna de les motivacions del Tribunal del Jurat ha resolt condemnar la processada a 30 anys de presó acusada de dos delictes d'assassinat amb l'agreujant de parentiu i els atenuants de confessió i alteració mental.

No existeix dubte sobre la indefensió dels menors –un bebè d'un any d'edat i una nena de sis anys– perquè es trobaven dormint al llit quan la seva mare els va assassinar. La pròpia declaració de la processada ho posava de manifest en descriure la manera com va donar-los mort: «els va agafar les cames amb les seves propies cames per impedir-los el moviment i els va posar la bossa de plàstic al cap fins que es van asfixiar». A més, l'existència de l'agreujant de parentiu és indiscutible ja que Lianne Angela Smith era la mare biològica dels dos menors, tal i com van determinar les anàlisis de l'ADN.

El cert però és que durant la celebració del judici no es va posar en dubte l'autoria de les morts però les parts –el ministeri fiscal i la defensa– van discutir-se sobre l'existència d'atenuants que podrien eximir de responsabilitat la processada fins al punt d'absoldre-la. El jurat va reconèixer un atenuant de confessió i un altre d'alteració mental que només han suposat una rebaixa de quatre anys de presó respecte la petició de pena que sol·licitava el fiscal Víctor Pillado.

Sí, Lianne Angela Smith va confessar però la rellevància de la seva acció era mínima i no es pot considerar com a atenuant molt qualificada, cosa que suposaria la rebaixa de la pena en fins a dos graus.

L'endemà del crim, la processada va baixar a la recepció i va sol·licitar la presència dels serveis mèdics i la policia i va mostrar al primer agent que va arribar els cadàvers dels seus fills al temps que li explicava el que havia passat. És a dir, l'únic avantatge d'aquesta confessió és que es va poder detenir la processada de forma instantània perquè aquesta no va fugir però si es té en compte que la mort dels menors a l'habitació de l'hotel no es podia ocultar gaire temps, bé perquè els serveis de neteja els trobarien o perquè resultaria excessivament difícil fer desaparèixer els nens sense que ningú se'n adonés, l'atenuant és ordinari.

Una situació similar succeeix amb l'atenuant per alteració mental. I és que aprofitant que el tribunal popular havia considerat que la processada tenia «greument afectades» les seves capacitats en el moment dels fets, la defensa, exercida per la lletrada Jennifer Lahoz, va sol·licitar que s'equiparés aquest fet amb un eximent incomplet, que podria arribar a disminuir la pena en dos graus.

El magistrat no ho interpreta així i ho justifica de forma meridiana: l'apreciació d'una circumstància atenuant de la responsabilitat criminal «no pot passar per una d'intensitat lleu o moderada, sinó que el seu estatus intensiu ha de ser molt més sever». I això és el que va indicar el jurat popular quan va assegurar que Lianne Angela Smith tenia les capacitats només greument afectades, ni molt greument afectades ni anul·lades.

Els psiquiatres i la por

El veredict del tribunal popular va descartar que l'alteració mental de la processada fos tan elevada com va intentar demostrar la defensa. La seva decisió es va basar en les declaracions dels psiquiatres que rebutjaven de forma unànime l'existència d'un eximent completa. A més, en la fonamentació del veredict van indicar que l'alteració mental no era gaire intensa ja que la parricida va tractar de suïcidar-se fins en sis ocasions, va declarar amb normalitat i sense cometre errors en la descripció del que havia succeït i la manera com s'havia dut a terme, l'escriptura de diverses notes «congruents i coherents» i la realització de càlculs per deixar pagat el

que devia a l'hotel.

La sentència encara no és ferma i existeix la possibilitat d'interposar un recurs d'apelació al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/07/04/condemnada-30-anys-presos-mare-que-asfixiar-dos-fills-lloret-mar/570608.html?utm_source=rss